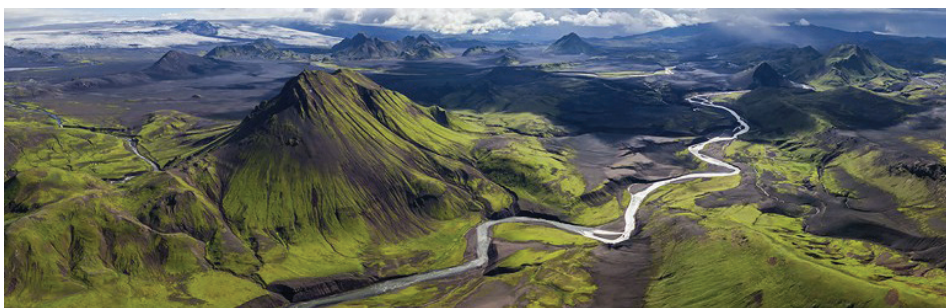

Profilurin: Gunnar Justinussen**HYGGJA TIL ÍSLANDS**

Øll hesi árin í Íslandi hevur Gunnar Justinussen bert merkt størsta blíðskap, og hansara royndir eru, at føroyingar eru øgiliga væl móttiknir í Íslandi. Ikki bara eftir skrædlið, tá Føroyar vóru fyrstar at veita íslendingum kreppulán, men eisini áðrenn, tí íslendski blíðskapurin hevur alla tíðina verið stóur.

– Hoyra teir, at tú ert føroyingur, er einki óført. Og eg haldi, at føroyingar eisini áttu at sæð Ísland sum meira enn bara ein størri granna, tí eg ivist ikki í, at nógvar føroyskar fyrirkur saktans kundu staðið seg í Íslandi. Sæð við okkara eygum, er Ísland jú eitt stórt land, samanborið við Føroyar, hóast tað í størri høpinum er pinkalítið, sigur Gunnar, ið byggir hesa hugsan á egnar royndir.

– Er føroyski marknaðurin ov lítill, so er heilt upplagt at hyggja til Íslands, sum vit føroyingar saktans kunnu siggja sum ein heimamarknað hjá okkum. Eg havi ikki merkt nakað til trupulleikar av Hoyvíkssáttmála

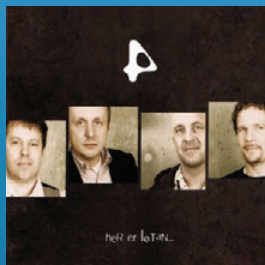
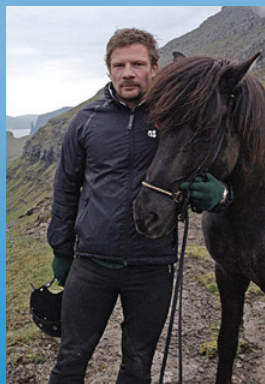
ella øðrum, tí tað hevur ikki ávirkað nakað av mínum virkseminum í Íslandi yvirhøvur.

Sjálvur er hann vælnøgður við ta fyrirku, hann hevur fingið bygt sær upp har yviri, og hann heldur, at Sólning er í eini góðari legu, og hann hevur ikki tann stóra hugin at útbyggja ella víðka virkseminum stórvegis.

– Sum er, er eingin vøkstur av fyrirkuni í eygsjón, tí tað koyrir trygt og væl, og eg dugi ikki ordiliga at siggja nakra orsök til at víðka nú. So fær man sjálvandi at siggja, hvat hendir, men eftir at hava havt nøkur øgiliga tung ár frá 2008 til 2012, har figgjarkreppan merktist øgiliga væl, haldi eg, at nú er fastari undir fótum aftur, sigur Gunnar.

– Eg trúgvi, at klárar man at yvirliva og halda kostnaðarstöði í góðum tíðum, so kann tað blíva nokk so gott. Fyri mítt viðkomandi havi eg ein íslending sum stjóra í fyrirkuni, umframt at tað er eydnast at fáa tað besta fólkið í íslensku dekkbransjunum til okkara at arbeiða, so tí siggi eg ljóst upp á framtíðina hjá mínum virkseminum í Íslandi.

ROSS OG TÓNLEIKUR

Umframt at arbeiða sum vinnulívsmaður í bæði Føroyum og Íslandi við sølu av bilum og dekkum, hevur Gunnar Justinussen eisini onnur áhugamál. Sum nevnt í størri greinini, eru rossini eitt av hansara áhugamálum, ið nokk heldur ikki gjørdi tað torførari at koma inn á íslenska marknaðin, tí hann frammanundan kendi fitt av fólki í Íslandi.

Men tónleikurin fer eisini við einum stórum parti av frítíðini. Einsamallur hevur hann gjørt onkra útgávu, og eitt nú kennast mong við gamla kvøðuljómaslagaran, »Sigla heim«, umframt at hann saman við øðrum í bólkinum *Fýra* eisini hevur lagt rødd til eina aðra landaplágu, »Her er løtan«.

– Sangur og tónleikur hava altíð átt sítt pláss hjá mær, men hóast eg havi spælt og sungið nógv, so hevur tað verið púra uttan tær stóru ambitióinarnar. Eg spæli gittara og hugni mær, og eisini havi eg umvegis tónleikin sambandi við Jákup Zachariasen og aðrar vinmenn, so tónleikurin fyllir nógv, men gevur eisini nógv, sigur Gunnar um musiska frítíðarítrivið.